

Sygn. akt I CSK 549/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku F. P.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezydenta W. i Miasta W.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania Skarbu Państwa -
Prezydenta W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 1 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację Skarbu Państwa – Prezydenta W. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. uwzględniającego wniosek F.P. o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez tego uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Okręgowego w W. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka. (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.).

W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to uzasadnienia, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien przede wszystkim określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których zagadnienie dotyczy i wskazać czy były one już przedmiotem wypowiedzi judykatury oraz odnieść się do wyrażonych w niej poglądów.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać sformułowanemu przez skarżącego zagadnieniu prawnemu dotyczącemu możliwości przyjęcia samoistności posiadania

współwłaściciela ponad udział przeciwko osobie, która nie jest znana, a także nie wie, że przysługuje jej prawo własności i w rezultacie nie jest możliwe zmanifestowanie wobec niej zmiany charakteru posiadania. Kwestia ta rozstrzygnięta została w orzecznictwie (zob. np. powołane przez skarżącego postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2013 r., III CSK 263/12, z dnia 29 czerwca 2011 r., III CSK 300/09) i w zakresie w jakim dotyczy sytuacji kontynuacji posiadania cudzych udziałów posiadanych już uprzednio przez poprzednika prawnego osoby ubiegającej się o stwierdzenie zasiedzenia, na jego tle nie budzi istotnych wątpliwości. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania brak jest jednocześnie szerszego uzasadnienia, podnoszonej rozbieżności w wykładni prawa występującej w orzecznictwie, obejmującego analizę wskazanych orzeczeń także pod kątem podobieństwa stanów faktycznych, w których zapadły.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

aw

aj